

SAK 12/2006

REGULERING AV FISKET ETTER SEI NORD FOR 62°N I 2007

1. SAMMENDRAG OM ENDRINGER I FORHOLD TIL ÅRETS REGULERINGER

Reguleringsopplegget fra 2006 blir i hovedsak foreslått videreført i 2007. Det foreslås at forsknings- og undervisningskvoter dekkes innenfor totalkvoten. Det foreslås fritt fiske for fartøy som fisker med konvensjonelle redskap i gruppe II og i gruppe I under 15 meter.

Det foreslås å sette en refordelingsdato i notfisket.

2. BESTANDSSITUASJONEN

ICES vurderer bestanden av nordøstarktisk sei til å ha god reproduksjonsevne og at den høstes bærekraftig. Fiskedødeligheten er under føre-var-nivået, og gytebestanden er godt over føre-var-grensen. Fiskedødeligheten er stabil og gytebestanden har siden 1994 vært godt over føre-var-nivået på 220.000 tonn. I en enbestandsanalyse høstes bestanden med en fiskedødelighet som vil gi høyt langtidsutbytte.

For fortsatt bærekraftig høsting bør fiskedødeligheten holdes under $F_{pa}(0,35)$ som tilsvarer fangst mindre enn 247 000 tonn i 2007.

Havforskningsinstituttet mener at uttaket av sei nord for 62°N bør skje på basis av langsiktige målsettinger for utnyttelse av bestanden og en høstingsregel som er konstruert for at målsettingene skal oppfylles.

3. GENERELT OM FISKET I 2006

Totalkvoten av sei nord for 62°N ble fastsatt til 193.500 tonn, hvorav 18.000 tonn ble avsatt til andre lands fiske. Den norske kvoten fordelt på de ulike gruppene og fangst pr 5. november fremgår av tabell 1.

Tabell 1: Gruppekvoter og landet kvantum.

Redskapsgruppe	Gruppekvote	Landet kvantum pr 5.11.06	Rest
Not	43.812	72.467	-28.655
Trål	64.843	60.009	4.834
Konvensjonelle	66.595	45.704	20.891
Agn	250		
Sum	175.500	178.180	-2.930

3.1. NOTFISKET

Deltakelsen i seinotfisket nord for 62°N for fartøy mellom 13 og 27,5 m s.l. har vært adgangsregulert siden 1999. Notfisket med fartøy over 90 fot (27,5 meter) er konsesjonsbelagt. Det er i øyeblikket 5 fartøy som har slik konsesjon. I tillegg er det 181 fartøy som medio november har deltakeradgang i notfisket etter sei nord for 62°N.

Notfisket var fra årets begynnelse regulert med differensierte maksimalkvoter som vist i tabell 2.

Tabell: 2 Maksimalkvoter 2006.

Fartøylengde	Kvotefaktor	Maksimalkvoter pr. 01.01.06	Maksimalkvoter pr. 21.06.06
under 15 m	1,00	231	347
15 – 20,9	1,50	346	519
21 – 22,9	2,03	469	704
23 – 25,9	2,43	561	842
Over 26 m	2,82	651	977

Maksimalkvotene ga ved årets begynnelse en overregulering på anslagsvis 132%. Maksimalkvotene ble økt med 50 % den 21. juni som vist i tabellen ovenfor.

I 2005 ble det i alt fisket 42.053 tonn av en kvote på 49.937. I fjor ble det i perioden fra begynnelsen av juni og ut året fisket 28.953 tonn sei med not, etter at maksimalkvotene ble opphevet den 28. juli. Når en la samme utvikling til grunn for 2006, ville gruppekvoten så vidt bli oppfisket. For å sikre at gruppekvoten ble utnyttet valgte man derfor å øke maksimalkvotene med 50% framfor å slippe fisket fritt som i 2005.

I 2006 lå ukefangstene i perioden fra 1. april til midten av september i gjennomsnitt på ca. 3.300 tonn i uka. I samme periode i 2005 ble det i gjennomsnitt fisket vel 1.350 tonn i uka. Dette forteller om særdeles gode fangstforhold når det gjelder vær og tilgjengelighet i forhold til året før. Det har også vært god etterspørsel etter notsei og det har ikke vært rapportert om omsetningsproblemer som i enkelte år har lagt en demper på fangstutviklingen.

Det gode fisket førte til at det fredag 25. august ble sendt ut melding som stopp i fisket. Fiskeri- og kystdepartementet utsatte imidlertid stopptidspunktet. Det ble varslet ny stopp i fisket den 7. september. Notfartøy som ikke hadde fisket 231 tonn ble gitt anledning til å fortsette fisket inntil en hadde fisket 231 tonn. Pr 5. november er det i alt fisket 72.467 tonn sei med not, som er det største kvantum tatt med not siden 1977 da det ble fisket ca. 75.200 tonn. Førstehåndsverdien utgjør pr 5. november 226 mill kr, som er en økning med hele 85% sammenlignet med 2005.

Pr 5. november har 110 fartøy mellom 13 og 27,5 meter og 4 fartøy over 27,5 meter deltatt i notfisket etter sei nord for 62°N. Pr samme dato har 10 fartøy under 13 meter deltatt i dette fisket og disse har til sammen fisket 1.806 tonn. Fartøy med ringnotkonsesjon har levert 895 tonn gjennom Norges Sildesalgslag. Dette er fisk som er tatt som bifangst i sildefisket.

3.2. FISKET MED KONVENSJONELLE REDSKAPER

Det ble fastsatt en gruppekvote på 66.595 tonn for fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper i 2006. Tabell 3 på neste side viser kvotefordelingen mellom de ulike kvoteordningene i den konvensjonelle flåten samt fangst og restkvoter pr 5. november.

Tabell 3: Gruppekvoter og landet kvantum.

Fartøygrupper	Gruppekvoter 2006	Fangst pr 5.11.06	Rest
Over 28 meter	7.326	7.203	123
0 – 9,99 meter med samlekvote	6.743	3.322	3.421
10 – 14,99 meter med samlekvote	20.378	13.575	6.803
15 – 20,99 meter	12.936	7.837	5.099
21 – 27,99 meter	9.889	6.878	3.011
Gruppe II med samlekvote	9.323	6.889	2.434
Sum	66.595	45.704	20.891

3.2.1. Fartøy på 28 meter og over

Deltakelsen i seifisket med garn for fartøy over 28 meter ble adgangsbegrenset i 1998.

I 2006 ble gruppekvoten fastsatt til 7.326 tonn hvorav 750 tonn ble avsatt til dekning av bifangst. Gruppekvoten utgjør 11 % av den samlede gruppekvoten til konvensjonelle redskaper. Det ble videre fastsatt en maksimalkvote på 300 tonn pr fartøy med kvotefaktor 1,0. På grunn av innsparte kvoter gjennom strukturkvoteordningen ble maksimalkvoten økt til 370 tonn den 14. februar. Denne maksimalkvoten innebar en overregulering av gruppekvoten på 30 %, når en legger til grunn at det etter struktureringen er ca. 23 kvoteenheter i fartøygruppen.

Garnfisket etter sei foregår tradisjonelt i første kvartal og er vanligvis over til påske. I løpet av mars viste det seg at maksimalkvotene var utnyttet i noe varierende grad. For sikre at gruppekvoten ble oppfisket ble maksimalkvoten derfor ytterligere økt til 390 tonn den 17. mars.

11 fartøy har deltatt i det direkte garnfisket etter sei nord for 62° N i 2006, og pr 5. november er det fisket i alt 6.410 tonn. Fartøy over 28 meter uten deltakeradgang i garnfisket kan ha inntil 50 % sei som bifangst så lenge fisket er åpent, og når fisket er stoppet er det anledningen til å ha inntil 25 % sei som bifangst. Pr 5. november har konvensjonelle fartøy over 28 meter fisket 705 tonn som bifangst. Totalt er det fisket 7.203 tonn og det gjenstår således 123 tonn av kvoten.

3.2.2. Fartøy i gruppe I

Fartøy i gruppe I er inndelt i Finnmarksmodellens 4 lengdegrupper.

Fartøy under 15 meter i gruppe I er i år regulert med samlekvoter, mens fartøy mellom 15 og 27,99 meter var i utgangspunktet regulert med maksimalkvoter som ga en overregulering i forhold til gruppekvoten på ca. 250 %.

Til sammen har alle fartøygruppene under 28 meter fisket 38.501 tonn sei pr 5. november. Dette er en betydelig økning i forhold til samme tidspunkt i 2005 da det var fisket ca. 29.670 tonn. Økningen kan ha sammenheng med bedre tilgjengelighet, men høyere priser kan og ha bidratt til å øke kystflåtens interesse for å fiske sei.

Fartøy under 15 meter er delt i 2 grupper – fartøy under 10 meter og mellom 10 og 15 meter.

Utviklingen viste at det ble fisket relativt lite sei av fartøy under 10 m. For å legge til rette for et økt uttak innenfor samlekvoteordningen, ble maksimalkvotene for denne fartøygruppen opphevet fra og med den 31. august. Tabell 3 viser at det pr 5. november gjenstår 3.421 tonn sei i denne gruppen.

Gruppen av fartøy mellom 10 og 15 meter som består av et betydelig større antall fartøy, har pr. 5. november fisket 13.575 tonn. Denne fartøygruppen har en rest på 6.803 tonn sei av gruppekvoten pr 5. november. Også for denne gruppen ble det innført et fritt seifiske fra og med 31. august.

Fartøy mellom 15 og 28 meter som omfatter to grupper med egne gruppekvoter (jf tabell 3), var som nevnt regulert med maksimalkvoter med en betydelig grad av overregulering fra årets begynnelse. 2. mars ble maksimalkvotene opphevet for disse to gruppene. Pr 5. november har disse to gruppene fisket til sammen 14.715 tonn og har en samlet restkvote på 8.110 tonn.

3.2.3. Fartøy i gruppe II

Fartøy i gruppe II er regulert med samlekvoter. Fartøy i gruppe II har pr 5. november fisket 6.889 tonn av en kvote på 9.323 tonn. 31. august ble det gitt fritt seifiske også for denne fartøygruppen.

3.3. TRÅLFISKET ETTER SEI

Den samlede trålkvoten nord for 62°N er på 64.843 tonn sei. Denne kvoten ble fordelt med 51.874 tonn til torske trålere og 11.969 tonn til seitrålere. Av seitrålerens kvote ble det avsatt et kvantum på 1000 tonn til dekning for bifangst av sei i industrifisket.

Tabell 4 viser kvantumsutviklingen for trålfisket etter sei nord for 62°N fordelt på torske trålere, trålere med seitråltillatelse og trålere med nordsjø-/industritråltillatelse.

Tabell 4: Fangstutvikling i tonn rund vekt

Fartøygrupper	Gruppekvoter 2006	Fangst pr 05.11.06	Rest
Torske trålere	51.874	47.230	4.644
Seitrålere	11.969	11.845	124
Andre trålere	1.000	934	66
Sum	64.843	60.009	4.834

Tabell 4 viser at det i 2006 er fisket i alt 60.009 tonn med trål og det gjenstår dermed 4.834 tonn pr 5. november.

3.3.1. Torske trålere

Torske trålerens gruppekvote på 51.874 tonn ble fordelt som fartøykvoter på fartøy etter følgende kvotefaktorer og fartøykvoter:

Tabell 5: Torsketrålernes kvotefaktorer og fartøykvoter i 2006

Trålgruppe	Kvotefaktor	Fartøykvoter 01.01.06
Fabrikktrålere	1,32	783
Ferskfisk-/rundfrysetrålere	1,00	593
Småtrålere	0,58	344

Fartøykvotene pr 1. januar innebar i utgangspunktet en overregulering på vel 10%.

I motsetning til tidligere år har det i år ikke vært behov for å øke fartøykvotene i løpet av året. Pr 5. november gjenstår det 4.644 tonn av gruppekvoten som etter all sannsynlighet vil bli fisket opp i perioden fram til nyttår.

3.3.2. Seitrålerne

Seitrålernes gruppekvote på 11.969 tonn ble fordelt på fartøy med fartøykvoter på følgende måte:

Tabell 6: Seitrålernes kvotefaktorer og fartøykvoter i 2006

Trålgruppe	Kvotefaktor	Fartøykvoter pr 01.01.06
Fartøy med kvotefaktor	0,35	391
Fartøy med kvotefaktor	0,75	838
Fartøy med kvotefaktor	0,85	949
Fartøy med kvotefaktor	1,00	1.117

På samme måte som for torsketrålerne, var fartøykvotene i utgangspunktet overregulert med vel 10%.

Pr 5. november har seitrålerne fisket 11.845 tonn av kvoten på 11.969 tonn, og det gjenstår således knapt 124 tonn av gruppekvoten.

3.3.3 Andre trålere

Denne gruppen omfatter fartøy med industritråltillatelse, nordsjøtråltillatelse og avgrenset nordtrålsjøtillatelse.

For å dekke bifangst av sei i industritrålfisket nord for 62°N, ble det avsatt et kvantum på til sammen 1.000 tonn. Trålere som driver industrifiske kan ha inntil 20% bifangst av torsk, hyse og sei til sammen, regnet i rund vekt av fangsten om bord.

For å unngå overskridelse av avsetningen og begrense seifisket med småmasket trål, ble det som i 2006 satt et tak på 75 tonn sei pr tråler. Lavere deltakelse enn antatt samt at enkelte fartøy ganske snart fikk problemer med å holde seg innenfor maksimalkvoten, gjorde at maksimalkvoten først ble økt til 150 tonn den 2. mars, og til 200 tonn den 16. oktober.

Av tabell 4 fremgår det sluttseddelførte kvantum sei som blir tatt som bifangst i trålfiske etter øyepål og vassild, samt trålfiske etter NVG-sild. Pr 5. november er det innenfor denne ordningen fisket ca 934 tonn.

4. FORSLAG TIL REGULERINGER I SEIFISKET NORD FOR 62°N I 2007

4.1. GENERELT

Fiskeri- og kystdepartementet har fastsatt en totalkvote på 222.525 tonn for 2007. Ved fastsetting av kvoten har departementet lagt til grunn den forvaltningsstrategien som Fiskeridirektoratet har utformet, men verdiene er justerte. Forvaltningsstrategien er som følger:

1. *Totalkvoten for nordøstarktisk sei skal baseres på gjennomsnittet av de totalkvoter som en fiskedødelighet lik 0,35 med referansealder 4-7 år vil innebære de neste tre år.*
2. *Totalkvoten skal likevel ikke endres fra år til år mer enn 15 %.*
3. *Dersom gytebestanden faller under B_{pa} skal det legges til grunn en fiskedødelighet som endres lineært fra F_{pa} ved B_{pa} til null ved en gytebestand lik null. Ved slike lave gytebestandsnivå setter en ikke noe grense på variasjonen i totalkvote fra et år til et annet.*

Forvaltningsstrategien er ikke endelig vedtatt og ICES skal vurdere om den er i tråd med føre-var-tilnærmingen. ICES vil også bli bedt om å vurdere den eventuelle merverdien ved å sette fiskedødeligheten lavere enn føre-var-nivået. Forvaltningsstrategien blir endelig vedtatt etter vurderingen i ICES.

Fiskeri- og kystdepartementet har besluttet at for alle kvotebelagte arter skal forskningskvoter inngå i totalkvoten. Det er søkt om ca 1.200 tonn sei til forsknings- og undervisningsformål for 2007.

Fiskeridirektøren foreslår en avsetning til forsknings- og undervisningskvoter på 1.200 tonn i 2007.

4.1.1 Agnfiske

Som i 2004 og 2005 ble det også i 2006 avsatt et kvantum på henholdsvis 250 tonn sei, 750 tonn norsk vårgytende sild og 750 tonn makrell til agn. Kvantumet har vært disponert av S/L Fiskernes Agnforsyning, og har vært trukket fra den norske kvoten før den ble fordelt mellom de ulike fartøygruppene.

Som i 2004 og 2005 er også hele kvantumet benyttet i 2006.

Fiskernes Agnforsyning har i brev av 2. november 2006 til Fiskeri- og kystdepartementet (./) konkludert med at systemet med egen avsetning av kvote til agn også i 2006 har vært en suksess med hensyn til å fremskaffe agn av god kvalitet.

I brevet av 2. november 2006 til Fiskeri- og kystdepartementet søker Agnforsyningen om kvoter på henholdsvis 500 tonn sei, og 1.000 tonn på norsk vårgytende sild og makrell i 2007. Dette er vesentlig mer enn agnkvotene som ble avsatt i år.

Fiskeridirektøren foreslår at det avsette agnkvoter på samme nivå som i tidligere år, dvs. 250 tonn sei og 750 tonn makrell og 750 tonn norsk-vårgytende sild.

I det følgende har vi lagt inn en avsetning på 250 tonn sei som er det samme som i inneværende år. Tilsvarende er også gjort for norsk vårgytende sild og makrell, jfr sak 23 og 24.

4.1.2. Fordeling av kvoten på redskapsgrupper

Etter en avsetning på 22.000 tonn til dekning for kvoter til tredjeland, forsknings- og undervisningskvoter, samt 250 tonn til agn, blir disponibel kvote til norske fiskere 200.525 tonn. Den økte avsetningen til tredjeland skyldes at kvotavtalen med Russland gir adgang til et russisk fiske på inntil 15.000 tonn. I tillegg kommer de tradisjonelle avsetninger til EU, Færøyane og Grønland. Hvor mye som faktisk skal avsettes er avhengig av de kommende kvoteforhandlingene med tredjeland, og kvotestørrelsene i det følgende kan bli noe modifisert som følge av dette.

I tråd med landsmøtevedtak 7/01 i Norges Fiskarlag om fordeling av kvoten av sei nord for 62°N på redskapsgrupper, vil Fiskeridirektøren foreslå følgende fordeling:

Tabell 7: *Gruppekvoter 2007*

Redskapsgruppe	%-andel	Gruppekvote (tonn)
Konvensjonelle redskaper	38 %	76.200
Notgruppen	25 %	50.131
Trålgruppen	37 %	74.194
Sum	100 %	200.525

Reguleringene av de enkelte redskapsgrupper vil bli behandlet enkeltvis i det følgende.

4.3 REGULERINGER I NOTFISKET ETTER SEI

Gruppekvoten for seinotfisket i 2007 blir etter tabell 7, 50.131 tonn.

For å kunne delta i fisket etter sei med not i 2007, må fartøy over 13 meter ha hatt adgang til å delta i fisket etter sei med not for fartøy på 13 meter og over i 2006.

På fartøynivå har notfisket vært regulert med maksimalkvoter med en relativt stor overregulering av gruppekvoten, der fangstutviklingen i stor grad har vært bestemt av tilgjengelighet og mottakskapasitet. For å skjerme de små fartøyene som deltar i notfisket, vil Fiskeridirektøren foreslå at fartøy under 15 meter også i 2007 skal kunne fortsette sitt fiske innenfor sine maksimalkvoter selv om fisket for øvrig er stoppet som følge av at gruppekvoten er oppfisket.

Fiskeridirektøren foreslår at alle fartøy i notfisket etter sei reguleres med maksimalkvoter innenfor en felles gruppe.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy under 15 meter kan fortsette sitt fiske innenfor sine opprinnelige maksimalkvoter selv om gruppekvoten er oppfisket.

Maksimalkvotene ved årets begynnelse ga en samlet overregulering på ca 132 %, som var noe høyere enn i 2005 (111 %). Notfisket foregår i hovedsak på kysten av Møre på vårparten og fortsetter på Finnmarkskysten i sommermånedene. Hvor stor maksimalkvote en setter i utgangspunktet og tidspunktet for eventuelle refordelinger, vil ha betydning for den geografiske fordelingen av fisket. En balansert maksimalkvote kan i utgangspunktet sikre en rimelig geografisk fordeling. For stor overregulering kan imidlertid ved gode fangstforhold føre til et uforutsigbart styrtfiske med stopp i fisket og redusert lønnsomhet som konsekvens for både fangstledd og landside, noe som en i en viss grad har opplevd i 2006. Dersom fisket i 2006 skulle vært holdt innenfor gruppeknoten på 43.812 tonn skulle fisket vært stoppet i løpet av den første uken i august. Dersom maksimalkvoten ikke var blitt økt med 50% i slutten av juni, ville dette kunne gitt en teoretisk regulerings effekt på ca. 7.800 tonn som igjen kunne ha forlenget notfisket med vel en uke, dvs at en stopp ville ha inntruffet i løpet av begynnelsen av den andre uken i august.

Fiskeri- og havbruksnæringens landsforening har foreslått å periodisere notfisket ved at det avsettes et kvantum på 5.000 tonn til et notfiske etter 1. oktober. En uheldig side ved dette forslaget er at notfisket kan bli stoppet i en lengre periode for så å bli åpnet igjen 1. oktober. Etter Fiskeridirektørens oppfatning vil man kunne oppnå en tilsvarende effekt ved å la fartøy under 15 meter få garanterte kvoter, dvs. at en eventuell stopp i fisket ikke vil gjelde for disse fartøyene. Målsettingen må likevel være at overreguleringen settes slik at fisket holdes i gang gjennom hele sesongen.

Erfaringene fra tidligere år tilsier at overreguleringen bør være stor i dette fisket. Men erfaringene fra 2006 tilsier likevel at overreguleringen nok bør justeres noe ned. På den annen side økes gruppeknoten for not noe i 2007 i forhold til 2006. En høy overregulering vil øke sannsynligheten for en tidlig stopp i fisket. Etter Fiskeridirektørens oppfatning vil det være hensiktsmessig å starte året med en forsiktig overregulering. I tillegg vil Fiskeridirektøren foreslå at det fastsettes en refordelingsdato, slik at refordeling i utgangspunktet ikke skal skje før etter denne datoen. Utviklingen i notfisket har variert sterkt fra år til år. Derfor vil vi eventuelt kunne vurdere reguleringen av seinotfisket på nytt på reguleringsmøtet i juni 2007.

For å få litt ro i fisket, og for å i større grad sikre et fiske på høsten foreslår Fiskeridirektøren at det ikke legges opp til en eventuell refordeling før etter 1. august, med mindre Reguleringsmøtet i juni skulle tilrå noe annet.

Fiskeridirektøren legger til grunn at årets stige videreføres og foreslår at notfisket i 2007 reguleres med maksimalkvoter slik de framgår av tabell 8.

Tabell 8: *Maksimalkvoter fordelt etter lengde i seinotfisket*

Kvotegruppe	Lengdegrupper	Kvotestige	Maksimalkvoter pr. 01.01.06	Maksimalkvoter 2007
Under 15 meter	under 15 meter	1,00	231	250
15 – 20,99 meter	15 – 20,9 meter	1,50	346	375
Over 21 meter	21 – 22,9 meter	2,03	469	508
	23 – 25,9 meter	2,43	561	608
	26 meter og over	2,82	651	705

Disse maksimalkvotene medfører en overregulering av gruppekvoten på 106 %, som er noe lavere enn i 2006 og 2005, da overreguleringen var henholdsvis 132 % og 111 % fra årets begynnelse. Maksimalkvotene er økt med 8 %, mens totalkvoten og gruppekvoten er økt med vel 14 %.

Fiskeridirektøren kan endre/oppheve maksimalkvotene og oppheve gruppekvoten for not etter 1. august dersom utviklingen i fisket skulle gjøre dette nødvendig.

Fartøy som både kan fiske sei med not og med konvensjonelle redskap, er pålagt den begrensning at det totalt ikke kan fiske mer enn den høyeste maksimalkvoten som gjelder for en av gruppene fartøyet deltar i. Dersom denne bestemmelsen tas helt bokstavelig, vil den kunne være til hinder for å gjøre nytte av drifts- og strukturordninger som inngås med hjemmel i annet regelverk. I praksis er regelen om samordning av kvotene ved kombinasjonsfiske etter sei ikke gitt anvendelse på kvoter som er utvekslet gjennom drifts- eller strukturordninger.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy som fisker sei med flere redskap, totalt ikke kan fiske mer enn den høyeste maksimalkvoten som gjelder for en av gruppene fartøyet deltar i. Dette skal imidlertid ikke gjelde for kvoter som er utvekslet i medhold av spesielle kvoteordninger (strukturkvoter, driftskvoter o.l.).

Bestemmelsen om beregning av kvote ved utskiftning og forlengelse/forkortelse er foreslått flyttet til deltakerforskriften.

I forskrift av 20. oktober 2006 om utøvelse av fisket i sjøen står det at i området mellom 65°30'N og 62°N kan de første 3.000 tonn fiskes med et minstemål på 35 cm. Det resterende notkvantumet nord for 62°N må fiskes med et minstemål på 40 cm. I inneværende sesong har man hatt en prøveordning for å estimere hvor stort kvantum som er fisket med et minstemål mellom 35 og 40 cm for eventuelt å kunne stoppe fisket dersom det er fisket 3.000 tonn sei med et minstemål mellom 35 og 40 cm. Fra og med 12. juni i år er fangstene meldt inn fortløpende til Norges Råfisklag med angivelse av %-andel under 40 cm i vekt av totalfangsten. I tillegg har inspektørene om bord i russiske kjøpefartøy tatt lengdeprøver, samt at en har tatt stikkprøver av fangstene levert sør for Råfisklagets distrikt.

På grunn av at fangstene i hovedsak har vært av stor sei i år er ikke denne prøveordningen testet godt nok ut. Fiskeridirektøren finner derfor å foreslå å gjennomføre en slik ordning også for 2007 i samarbeid med Norges Råfisklag.

Fiskeridirektøren foreslår at 3000 tonn sei med et minstemål mellom 35 og 40 cm kan fiskes i området mellom 65°30'N og 62°N.

4.3.1 Fangst av sei under minstemål til oppforing

Fiskeri- og kystdepartementet har bedt Fiskeridirektoratet i samarbeid med Havforskningsinstituttet (HI) om å utrede eksempler på hva et gitt uttak av sei under minstemål vil ha av betydning for fiskedødelighet og kvoteanbefalingene de kommende år.

Fiskeridirektoratet vil vise til at Havforskningsinstituttet har besvart et lignende spørsmål fra Fiskebåtredernes Forbund tidligere. I denne besvarelsen heter det at ”*vurderinger og*

utredninger i tilknytning til minstemål og fiskemønster hører naturlig sammen med utvikling av beskatningsstrategier”.

Som tidligere nevnt er forvaltningsstrategien for nordøstarktisk sei ikke endelig vedtatt og siden ICES skal vurdere om den er i tråd med føre-var-tilnærmingen, er det etter Fiskeridirektørens oppfatning naturlig at dette spørsmålet blir vurdert i denne forbindelse.

I sin besvarelse til Fiskebåtredernes Forbund peker HI på at det generelt vil være slik at dersom beskatningsmønsteret endres negativt i forhold til det som ligger til grunn når kvoteanbefalingene blir gitt, bør dette kompenseres med et lavere uttak, slik at det totale uttak målt i antall individer blir det samme.

Fiskeridirektøren ber om Reguleringsmøtets syn på spørsmålet om å benytte sei, eventuelt andre arter, under minstemål til dette formål.

4.4. REGULERINGER AV SEIFISKET MED KONVENSJONELLE REDSKAPER

4.4.1. Fartøy på eller over 28 meter

Landsmøtet i Norges Fiskarlag foreslår i sitt vedtak at 11 % av den konvensjonelle kvoten skal tildeles fartøy over 28 meter.

Fisket etter sei med garn er deltakerregulert, og erfaring har vist at dette fisket reguleres mest hensiktsmessig med maksimalkvoter.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy over meter skal ha en andel på 11% av den konvensjonelle kvoten. Dette utgjør 8.382 tonn sei.

Fiskeridirektøren foreslår at det som i år avsettes 750 tonn av gruppekvote for fartøy over 28 meter til dekning av bifangst. Når det direkte fisket er stoppet eller når det enkelte fartøy har fisket sin maksimalkvote, settes bifangstprosenten til 25 %.

Gruppen av fartøy med rett til å delta i garnfisket består i øyeblikket av 14 fartøy som til sammen disponerer 23,1 kvoteenheter. Garnfisket etter sei har tradisjonelt foregått på vinteren og har normalt vært avsluttet før påske.

Basert på erfaringene fra årets fiske og basert på landindustriens behov for råstoff i første halvår er det hensiktsmessig å legge inn en overregulering ved beregning av maksimalkvoten for denne fartøygruppen. Økningen i gruppekvote gjør at det er behov for å justere overreguleringen noe i forhold til 2006. Etter at maksimalkvoten i 2006 var justert opp til 390 tonn, medførte dette en overregulering på ca 40 %.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy over 28 meter reguleres med en lik maksimalkvote på 430 tonn.

I forhold til antall kvotefaktorer i denne gruppen, gir dette en overregulering på ca. 30 %.

4.4.2 Fartøy under 28 meter i gruppe I

Fiskeridirektøren legger til grunn at gruppe I får samme kvoteandel som i inneværende år, dvs 75 %.

Fiskeridirektøren foreslår at gruppekvoten for fartøy i gruppe I settes til 57.150 tonn.

Kystflåten er delt i 4 lengdegrupper etter den såkalte Finnmarksmodellen. Intensjonen med Finnmarksmodellen er tredelt: å ivareta en differensiert fysisk flåtestruktur, skjerme de små fartøyene mot konkurranse fra større fartøy i de årlige reguleringene, samt fordeling av strukturgevinster.

Fiskeridirektøren mener som nevnt i sak 11 at intensjonen ved innføringen av Finnmarksmodellen er god og at det fortsatt er behov for en inndeling av gruppe I.

Fiskeridirektøren foreslår at en viderefører Finnmarksmodellen.

Forutsetningen ved kondemneringsordningen for fartøy under 15 meter og den tidligere strukturkvoteordningen for fartøy over 15 meter var at strukturgevinsten skal komme de øvrige fartøyene i lengdegruppen til gode. Strukturgevinster som foreløpig ikke er tatt høyde for må tas høyde for forut for reguleringene i 2007. Nedenfor følger en oversikt over de 4 gruppene i Finnmarksmodellen.

Tabell 9: Strukturgevinster sei.

Lengdegrupper:	Antall deltakeradganger pr 15.11.06	Herav struktur/kondemnering
Under 10 meter	808	140 ¹
10 – 14,99 meter	1.367	72 ¹
15 – 20,99 meter	359	96 ²
21 – 27,99 meter	211	63 ²
Sum	2745	371

¹ Kondemnerte fartøy, 100% tilfaller fellesskapet

² Strukturerte fartøy, 20% tilfaller fellesskapet

Det er 2 flere deltakeradganger enn på samme tid i fjor.

Fiskeridirektøren foreslår at strukturgevinsten fordeles ved å foreta en justering av kvotefaktorene slik det fremgår av tabellen nedenfor.

Som følge av at torsk og hyse/sei har ulik skjæringsdato hva gjelder hjemmelslengde vil kvotestigene for torsk, hyse og sei utvikle seg ulikt.

Tabellen på neste side viser eksisterende og nye kvotefaktorer hvor strukturgevinstene er tatt høyde for.

Tabell 10: Nye kvotefaktorer

Fartøylengde	2006		2007	
	Dagens kvotefaktorer	Sum kvotefaktorer	Nye kvotefaktorer	Sum nye kvotefaktorer
Under 7 m	1,13	39,6	1,2	36,6
7 – 7,9	1,34	97,8	1,4	93,1
8 – 8,9	1,59	329,1	1,7	328,4
9 – 9,9	1,96	748,7	2,00	756,8
Sum		1.215,2		1214,9
10 – 10,9	2,15	1502,8	2,2	1495,5
11 – 11,9	2,63	239,3	2,7	243,0
12 – 12,9	3,13	666,9	3,2	668,9
13 – 13,9	3,79	363,8	3,8	353,3
14 – 14,9	4,31	926,6	4,4	939,6
Sum		3.699,6		3700,2
15 – 15,9	5,49	630,3	5,7	630,5
16 – 16,9	6,12	370,9	6,3	362,9
17 – 17,9	6,75	288,9	7,0	283,6
18 – 18,9	7,45	362,1	7,7	365,1
19 – 19,9	8,08	386,2	8,3	388,9
20 – 20,9	8,64	307,6	8,9	314,7
Sum		2.345,9		2345,7
21 – 21,9	8,34	472,0	8,5	454,33
22 – 22,9	8,69	135,6	8,9	133,5
23 – 23,9	9,04	329,1	9,3	327,8
24 – 24,9	9,39	154,0	9,6	155,8
25 – 25,9	9,67	73,5	9,9	73,3
26 – 26,9	10,02	124,3	10,3	123,1
27 – 27,9	10,30	603,6	10,6	624,6
Sum		1892,0		1892,4

Som nevnt foran foreslår Fiskeridirektøren å videreføre Finnmarksmodellen. I dag er fartøyene innplassert i Finnmarksmodellen ut fra fartøyets såkalte hjemmelslengde, dvs fartøyets kvotegrunnlag. Dette innebærer at fartøy med samme hjemmelslengde har samme grad av overregulering selv om fartøyene kan ha svært ulik faktisk lengde. Fiskeridirektøren vil i reguleringssammenheng foreslå å plassere fartøyene i Finnmarksmodellen etter faktisk lengde slik at fartøyene får overregulering i henhold til sin faktiske lengde. Det vil gi fartøy som er relativt like med hensyn til mulighet for utnyttelse av kvote gjennom mobilitet, værutsatthet, leveringsmuligheter m.m lik grad av overregulering.

På neste side følger tabeller som viser gruppekvoter etter samme mønster som i inneværende år og gruppekvoter fordelt etter faktisk lengde. Se for øvrig diskusjonen i sak 11.

Tabell 11: Gruppekvoter etter hjemmelslengde:

Lengdegrupper:	Antall fartøy	Prosentandel	Gruppekvote
Under 10 meter	663	13,5%	7.715
10 – 14,9 meter	1.293	40,8%	23.317
15 – 20,9 meter	263	25,9%	14.802
21 – 27,9 meter	148	19,8%	11.316
Sum	2.367	100%	57.150

Tabell 12: Gruppekvoter etter faktisk lengde pr 15.11.06:

Lengdegrupper:	Antall fartøy	Prosentandel	Gruppekvote
Under 10 meter	659	13,8	7.887
10 – 14,9 meter	1.292	41,0	23.431
15 – 20,9 meter	233	20,2	11.544
21 – 27,9 meter	180	25,0	14.288
Sum	2.367	100,0	57.150

Fiskeridirektøren foreslår at fartøyene innplasseres i reguleringsgrupper etter faktisk lengde.

De store gruppekvotene tatt i betraktning er det etter Fiskeridirektøren ikke behov for individuelle kvoter for fartøy under 15 meter faktisk lengde i gruppe I. Dersom en likevel ønsker en samlekvoteregulering vises det til diskusjonen under sak 11.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy under 15 meter i gruppe I gis fritt fiske innenfor gruppekvotene.

Fartøy over 15 meter var i år regulert med maksimalkvoter. Maksimalkvotene ble imidlertid opphevet allerede 1. mars. Siden gruppekvotene for disse to gruppene øker med vel 14 % er det trolig et relativt lite reguleringsbehov i disse gruppene i 2007. Tilgjengeligheten og markedssituasjonen for sei bedret seg imidlertid noe i 2006 i forhold til tidligere år, dersom denne positive trenden fortsetter kan det være behov for å ha en viss regulering av fisket.

Selv om det muligens kan være rom for et fritt fiske for fartøy over 15 meter fra årets begynnelse mener Fiskeridirektøren at det vil være hensiktsmessig å regulere fartøy over 15 meter med romslige individuelle kvoter i 2007. En vil legge opp til å vurdere en liberalisering av fisket tidlig på året (februar/mars) og dersom fisket liberaliseres vil kvotene som er gitt fra årets begynnelse kunne være garanterte på årsbasis.

Fiskeridirektøren foreslår følgende maksimalkvoter fra årets begynnelse for fartøy mellom 15 og 27,9 meter:

Tabell 13: Maksimalkvoter 2006, og forslag til maksimalkvoter i 2007.

Lengdegrupper	Maksimalkvoter pr 01.01.06	Kvotefaktorer 2007	Maksimalkvoter 2007
15 – 15,9 meter	106	5,65	125
16 – 16,9 meter	118	6,3	139
17 – 17,9 meter	130	6,95	154
18 – 18,9 meter	144	7,67	170
19 – 19,9 meter	156	8,31	184
20 – 20,9 meter	167	8,89	196
21 – 21,9 meter	153	8,54	189
22 – 22,9 meter	159	8,9	197
23 – 23,9 meter	165	9,26	205
24 – 24,9 meter	172	9,62	213
25 – 25,9 meter	177	9,9	219
26 – 26,9 meter	183	10,26	227
27 – 27,9 meter	188	10,55	234

Dette innebærer en overregulering på ca 250 %.

4.4.3 Fartøy i gruppe II under 28 meter

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy i gruppe II skal ha en andel på 14 % av den konvensjonelle kvoten i 2007 som gir en gruppekvote på 10.668 tonn.

På fartøynivå har fartøyene i gruppe II i år blitt regulert med samlekvoter.

Fiskeridirektøren foreslår at gruppe II gis et fritt fiske av sei innenfor gruppekvoten i 2007.

Dersom en likevel ønsker en samlekvoteregulering vises det til sak 11.

4.5. REGULERINGER I TRÅLFISKET ETTER SEI

En andel på 37 % av en norsk totalkvote på 200.525 tonn gir en trålkvote på 74.194 tonn i 2007.

4.5.1 Bifangst av sei i industritrålfisket nord for 62°N

I 2006 ble det avsatt 1.000 tonn av gruppekvoten til seitrålerne til dekning av bifangst i industrifisket etter sild, øyepål og vassild nord for 62°N. Pr 5. november 2006 utgjør fangsten 934 tonn, som det fremgår av tabell 4 foran.

Industritrålere kan sør for 64°N ha inntil 20 % bifangst av torsk, hyse og sei til sammen i vekt i de enkelte fangster og ved landing. Denne regel gjelder ikke ved fiske etter tobis. Fartøy med vassildtråttillatelse har en tilsvarende bifangstavgang begrenset til 10 % nord for 64°N.

Tråltillatelsen (Nordsjøtråltillatelse) som gir adgang til å fiske bl.a. øyepål med småasket redskap, er begrenset til å gjelde syd for 64°N. Fartøy med vassildtråltillatelse kan fiske i området mellom 62°N og en rett linje trukket mellom Myken fyr og posisjon 67°30'N 9°10'Ø.

Bifangstreglene er et kompromiss mellom hensynet til at fartøyene skal kunne utøve et lovlig industritrålfiske og hensynet til å begrense bifangstfangsten så mye som mulig for i størst mulig utstrekning unngå bl.a. torsk, hyse og sei i fangstene.

Fiskeridirektøren forslår at det avsettes et kvantum på 1.000 tonn sei til dekning av bifangst i industritrålfisket nord for 62°N, og at denne som tidligere trekkes fra seitrålernes gruppekvote.

Fiskeridirektøren forslår at fartøy med industritråltillatelse, nordsjøtråltillatelse eller en avgrenset nordsjøtillatelse, kan fiske inntil 150 tonn sei som bifangst.

4.5.2 Fordeling av seikvoten nord for 62°N mellom trålere med torskestråltillatelse og trålere med seistråltillatelse

Fiskeridirektøren foreslår at kvoten på 74.194 tonn, blir fordelt med en andel på 80 % til torskestrålerne og 20 % til trålere med seistråltillatelse.

Når bifangstfangsten på 1.000 tonn til nordsjøtrålerne trekkes fra seitrålernes gruppekvote, gir dette seitrålerne en gruppekvote på 13.839 tonn mens torskestrålerne får en gruppekvote på 59.355 tonn.

4.5.3. Torskestrålerne

Fiskeridirektøren foreslår at torskestrålerne sin gruppekvote blir fordelt som fartøykvoter etter samme kvotestige som i inneværende år – med en overregulering på 10 %, som gir disse kvotene:

Tabell 14: Kvotefaktorer og fartøykvoter 2007

Trålggruppe	Faktor	Fartøykvote
Fabrikktrålere	1,32	836
Ferskfisk-/rundfrysetrålere	1,00	633
Småtrålere	0,58	367

Fartøykvotene skal også dekke bifangst av sei i andre fiskerier. Fiskeridirektøren kan justere fartøykvotene dersom dette er nødvendig for at torskestrålernes gruppekvote på 59.355 tonn skal bli oppfisket.

4.5.4. Fartøy med seitråltillatelse

Som nevnt foran foreslås seitrålernes gruppekvote i 2007 satt til 13.839 tonn.

Fiskeridirektøren foreslår at gruppeknoten for seitrålere fordeles som fartøykvoter med en overregulering på 10 % på de enkelte fartøy etter de samme kvotefaktorer som i 2006:

Tabell 15: Kvotefaktorer, antall fartøy og fartøykvoter 2007

Trålgruppe	Kvotefaktor	Fartøykvoter
Fartøy under 21 m	0,35	419
Fartøy under 250 BRT og mellom 21 og 33m	0,75	899
Fartøy mellom 250 og 400 BRT og under 34 m	0,85	1.018
Fartøy over 400 BRT og 34 m	1,00	1.198

For å hindre en uhensiktsmessig kvotemotivert kapasitetsoppbygging i seitrålgruppen, foreslår Fiskeridirektøren å videreføre ordningen som innebærer at utskiftning eller forlengelse av fartøyet etter 1. januar 1998 ikke gir grunnlag for økt fartøykvote. Dette betyr at ved utskiftning eller forlengelse til større fartøy etter 1. januar 1998 skal erstatningsfartøyets kvote beregnes etter utskiftningsfartøyets lengde før nevnte skjæringsdato.

5. KVOTEUTNYTTELSE VED SALG OG UTSKIFTING AV FARTØY

Etter gjeldende regulering kan hvert fartøy bare fiske og lande en kvote, med unntak av kvoter utvekslet eller tildelt i medhold av bestemmelser om enhetskvoter, rederikvoter eller andre spesielle kvoteordninger. Ved kjøp av fartøy kan ny eier ikke fiske og lande mer enn det som gjenstår av den nye eiers kvote etter fradrag for det som fartøyet totalt har fisket og levert i reguleringsåret. Dette gjelder også når fartøyet erverves til utskiftning av et annet fartøy. Ved utskifting av fartøy kan erstatningsfartøyet heller ikke fiske og lande mer enn det som gjenstår av den nye eiers kvote etter fradrag for det som han selv har fisket og landet med annet fartøy i vedkommendes eie i reguleringsåret. Ved kvoteberegningen skal man ved utskifting ikke legge sammen både det som fartøyet har fisket og det som ny eier har fisket med andre fartøy. Man skal gjøre fradrag for det største av de to fangstkvantaene.

Bestemmelsene gjelder ikke for trålere. Bestemmelsen gjelder heller ikke for konvensjonelle fartøy på eller over 28 meter dersom den deltakeradgangen fartøyet etter salg eller utskifting skal fiske på grunnlag av, har dannet grunnlag for tildeling av rederikvote til og med 2005.

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre reglene om kvoteutnyttelse ved salg og utskifting av fartøy.